

1. szám.
Máj. 7-én 1859.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár: Évharadra, azaz máj.–aug. hóra 2 pft., vagy 2 ft. 10 kr. uj pénz; egész évre 6 pft., vagy 6 ft. 30 kr. uj pénz. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvvarusnál.
Kiadó-hivatal: Pesten egyetem-utca 4-dik szám.

III. kötet.

METEOROLOGIAI ÉSZLELETEK

az elmúlt april hóru.

Soha az aprilis változékonyabb kedélyü időjárast nem mutatott, mint az idén.

1-sőtül 7-dikéig. Szép meleg, napfényes idők, fű, fa, paréj; actiák és metalliquok buján növekednek. Cavour gróf Párisban fekete kávé helyett fehérret iszik. Jó prognosticon a békebarátok előtt. Késői derektól azonban még félni lehet. Az angol ellenzék felől éjszakánként csipősebb szelek fújnak; az uborka levele a melegágyakban meglankad; de szellőztetni még sem merik, mert odakinn meg nagy szél fúj; hévmérő nappal árnyékban +15, néha –1. Creditactiák 195. Bankrészevények 885. Széljárás Ny. Ny. D. Uralkodó betegségek. Fejszédülés, vérbőség, pénztódulás, aranyér nagyon enged. Búza 4 ft. 20 kr.

7-től 14-ig. Nyári melegség, vegyítve havas viharokkal; congressus hírek, egyik nap langyos Moniteur-szelek, másikon tikkasztó memorandum siroccok; Oroszország egyet szellőztet a bundáján s abból olyan hideg jön ki, hogy minden spárgának, komlónak, üzletpapirnak s egyéb gyöngé növénynek megcsipi a hegyét, itt amott hó is esik. E miatt sok nátha és prüsszögés támad. A börzén különösen sok szédelgés uralkodik. Hévmérő naponként +18 és –2 között differentziázik. Credit 180. Bankrészevény 800. Széljárás É. É. K. és D. Ny. Az aranyér kezd mulni s egyesével 5 ft. 57-re megy fel. Búza 4 ft. 48. Gazdák mosolyognak, zsidók szaladgálnak.

14-től 21-ig. A congressusból sok zivatar és forgó szél támadt, az ellenkező szelek miatt, felváltva jótékony záporral és kavicsshintó viharral. A börzének nem annyira a feje fáj, mint a két lába: tudnillik a hadi láb, meg a kamatláb. Anglia megpróbál mindennap uj palántákat ültetni ki a ministerialis melegágybul, hanem azok a szabadban mindjárt elfagynak, különösen a kauli nem akar sehol megéledni. Általános lefegyverzés hírei. Akadnak vigyázatlanok, a kik nyári kabátban mennek ki a szabadba, s haussera spekulálnak. Sok tüdőlob és gutaütés. Hévmérő néha –3-ig sülyed alá. Széljárás bizonytalan, az ember azt sem tudhatja, merre fordítsa a köpönyegét? Credit 172. Bankrészevény 830. Az éjszakák hosszabbodnak azokra nézve, a kik nem tudnak aludni.

21-től 30-ig. Szép derült napfényes ég; mindenfelé mákos kalácsot sütnek és majálisra készülnek. Zsidóhúsvét; meleg reggeli órák, — délután Ultimatum, villámlás, mennydörgés. Panique. Jégeső, — száraz mennykő. A kárvalott papirosok közül egy sem volt assecurálva! Szél minden világrész felől. A béke olajfái mindenütt elfagynak. A pénz börzén nehéz kórság és szent Vitus táncza. Hévmérő +20 és –6 között ingadoz. Creditrészevény 152. Bankrészevény 700. Aranyér muló félben, darabonként 6 ft. 24 kr. Buza 4 ft. 80 kr. Az ember hol izzad, hol fázik s nem tudja, hogy fűtsön-e, vagy az ablakait kinyissa?

Valamint az 1858-ki, ugy f. évi teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

— Hát kend miféle ember, hogy az én házamban oldozza, s kötözi kend a sáros bocskorát? he? Hát nem volt a kentek községében vagy egy ügyesebb ember a kit hozzám küldjenek, mi?

— Ott biz instálom ügyesebb és elég vót — felel az érdeemes követ, megzavarhatlan egykedvűséggel, folyvást bocskorával veszdöve, — henem azokat ügyesebb herré*) küdték!

Egy embernek borzasztó módon részeges, házsártos házastársa volt. Hiába verte több izben kékre, szederjesre dicséretes táalentumáért, mert a hogy pálinkához férközhetett, azonnal holt részegre itta magát.

Látva a szegény boldogtalan férj, hogy többszöri ilynemű „barátságos“ megintései csak annyit használnak, mint a holt lóra a patkó, más módhoz folyamodott.

Tudta, hogy felesége nagyon fél a haláltól.

Rövid időn ismét ily felmagasztalt állapotban kerülvén haza, elkezdí férje exhortálni:

— No te ördögöknek eleven pálinkafőzőüstje! ha még egyszer ennyire legyalázod magadat, minthogy eféle ünnepélyes alkalommal ugyis szörnyü mélyen alszol, rád fogom, hogy meghaltál, koporsóba záratlak, s eltemettetlek — elevenen!

Fogott az ijesztés Bori nénémen. Nem ivott szörnyü sokáig, három egész álló . . . napig. Harmadnap mulva ismét: nincs kívül beszélni. Alutt mámorában mint a bunda.

Az elkeseredett férj nyalábra szedi, belényújtja egy hosszú keskeny lisztes szekrénybe, leviteti sötét pinczéjébe, s a fedelet egy kövel rányomatja.

Nagy sok idő mulva fölébred. Fölnyitja nehéz szempilláit. — Körülötte vastag sötétség, halotti csend. Tapogatózik jobbra balra, körülötte fölötte deszka . . . Eszébe ötlík férjének multkori fenyegetése!

Ijedt kétségbeesésében addig kapálódott, hogy valamikép sikerült, vélt koporsója fedelét levernie.

De még nagyobb fokra hág rémülése, a mint koporsójából kimászva, maga körül tágasságot érez.

— No! végem van! ekép tünődék, nem csak hogy

*) Helyre.

el vagyok temetve, de el is kárhoztam. Itt épen a pokolban vagyok.

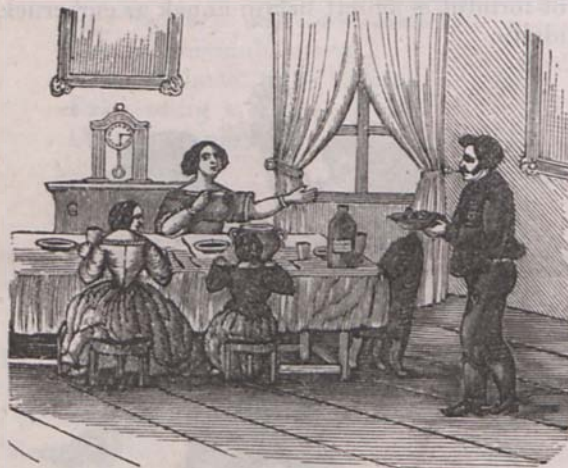
Azonban ijedtségét csakhamar felülmulta a pokoli szomj égető gyötrelme, mi e közben kiszáradt torkát ostromolni kezdé. — Ihajh! — sóhajt elepedve — csak-hogy itt ezen a másvilágon is pálinkát árulnának, s volna valamim, a mit egy fertályocskáért zálogba tehetnék! — E feletti töprengése közben folyvást tapogatódzva, egyszer csak ráakad a koromsötétben egykötés kitilólt kenderre, mit az előtt néhány nappal ő maga tett volt oda. Nosza felnyalabolja nagy mohó örömmel, s elkezd egész tehetségéből kiabálni: „Másvilágiak! hé! halljátok-e? másvilágiak! Nem adtok-e szöszért kenderért pálinkát?“

Férje, ki a sötétben az ajtó közelében várta a dolog kifejlődését, ezt hallva, tökéletesen leköszönt minden terítési tervekről, s:

Máig is iszik Borka,

Ha ki nem gyult a torka. *Bojtor János.*

Becsület.

— Kinek terítettél ide az úr helyére János? — kérdi a kasznárné.

— Hát csak annyi becsülete van az én uramnak, hogy ne is terítsek számára, ha nincs itthon?

Szerkesztői sub rosa.

Évharmados tisztelt előfizetőinket figyelmeztetjük, hogy e jelen számmal a január—aprili évharmad be van fejezve, a jövő majus—augusztusi évharmad előfizetési díja 2 ft. pp. vagy 2 ft. 10 kr. új pénzben

— Érsemlyén F. D. úr, a küldeményt köszönjük, használni fogjuk. M. F. úr cigány hasonlat és a többi ismeretesek már. — Hetfőn kedden, bejut a sorba. — Az „Eredetiségek Erdélyből“ jök. — Halálig tartó szerelem és más egyéb nem adható. — A helyzet a congressus előtt, persze hogy nem adható. Kappadaletth Tornában; a küldötteket köszönettel vettük. T. . . e. Gyere hát, ha akarsz valamit kapni. — A politikáról irt vers kiráspolyozva ragyogni fog. Bodonyba. Multságos eset biz az. — *Bodroghy István úrnak Pankotára.* Fogadja kegyed szives részvéteért baráti köszönetünket s üdvözölje nevünkben a derék pankotaiakat, kiknek jelszavát bár minden város bejárása előtt gyémánt betük-

kel raknak ki aranytáblára: „mi nem elégszünk meg azzal, hogy egyiktől másiktól kölcsön kérjük a lapot, hanem mindegyikünk bírní akarja.“ Ennél szebbet Shakespeare sem mondott soha. — Kalotaszeginek. Jókör már! mikor elküldtük az Aranyos vizét Enyed alá. Ön lássa, miesoda repositionalis per lesz belőle? — Eperjesre B. K. J. úr. Czimplapot csak az év végeztével adunk, egy évharmadból vékony kötet lenne. — Abrudbányára. A küldött adomák nagy része használható, üdvözöljük az ismerősöket. T. M. úr D. Vecse. Dejszen az a tréfa nem áll: hogy nincs tiz krajczáros rőzsaszinü bankó; mert egy ezüst hatos épen tiz krajczárt jelent, minthogy pedig *fehér rőssa* is van a világon, az ezüst hatos pedig épen *fehér*; tehát ön egy *fehér-rőssa-szinü-hat-krajczáros-tizes* sel van restantiában. Tállyára, a küldött rébuszokat alig használhatjuk.

— Bácsbe V. B. nem emlékezünk a kérdéses képletekre.

Felölös szerkesztő s kiadó-tulajdonos: **Jókai Mór.**

Lakása: Magyar-utca 21. szám.

Nyomatott Landerer és Heckenastnál Pesten

(Egyetem-utca 4. sz.)

1. szám.
Máj. 7-én 1859.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár: Évharmadra, azaz máj.–aug. hóra **2 pft.**, vagy **2 ft. 10 kr.** új pénz; egész évre **6 pft.**, vagy **6 ft. 30 kr.** új pénz. — Előfizethető minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadó-hivatal: Pesten egyetem-utca 4-dik szám.

III. kötet.

METEOROLOGIAI ÉSZLELETEK

az elmúlt ápril hórl.

Soha az április változékonyabb kedélyü időjárást nem mutatott, mint az idén.

1-sőtől 7-dikéig. Szép meleg, napfényes idők, fű, fa, paréj; actiák és metalliok buján növekednek. Cavour gróf Párisban fekete kávé helyett fehéret iszik. Jó prognosticon a békebarátok előtt. Késői derektól azonban még félni lehet. Az angol ellenzék felől éjszakánként csipősebb szelek fújnak; az uborka levele a melegegyekben meglankad; de szellőztetni még sem merik, mert odakinn meg nagy szél fúj; hőmérő nappal árnyékban +15, néha -1. Creditaetiák 195. Bankrészevények 885. Széljárás Ny. Ny. D. Uralkodó betegségek. Fejszedülés, vérbőség, pénztódulás, aranyér nagyon enged. Búza 4 ft. 20 kr.

7-től 14-ig. Nyári melegség, vegyítve havas viharokkal; congressus hírek, egyik nap langyos Moniteurszelek, másikon tikkasztó memorandum siroccok; Oroszország egyet szellőztet a bundáján s abból olyan hideg jön ki, hogy minden spárgának, komlónak, üzletpapirnak s egyéb gyöngé növénynek megcsipi a hegyét, itt amott hó is esik. E miatt sok nátha és prüszögés támad. A börzén különösen sok szédelés uralkodik. Hőmérő naponként +18 és -2 között differentiázik. Credit 180. Bankrészevény 800. Széljárás É. É. K. és D. Ny. Az aranyér kezd mulni s egyesével 5 ft. 57-re megy fel. Búza 4 ft. 48. Gazdák mosolyognak, zsidók szaladgálnak.

14-től 21-ig. A congressusból sok zivatar és forgó szél támadt, az ellenkező szelek miatt, felváltva jótékony záporral és kavicsshintő viharral. A börzének nem annyira a feje fáj, mint a két lába: tudnillik a hadi láb, meg a kamatláb. Anglia megpróbál mindennap új palántákat ültetni ki a ministerialis melegágybul, hanem azok a szabadban mindjárt elfagynak, különösen a kauli nem akar sehol megéledni. Általános lefegyverzés hírei. Akadnak vigyázatlanok, a kik nyári kabátban mennek ki a szabadba, s haussera spekulálnak. Sok tüdőlob és gutaütés. Hőmérő néha -3-ig süllyed alá. Széljárás bizonytalan, az ember azt sem tudhatja, merre fordítsa a köpönyegét? Credit 172. Bankrészevény 830. Az éjszakák hosszabbodnak azokra nézve, a kik nem tudnak aludni.

21-től 30-ig. Szép derült napfényes ég; mindenfelé mákos kalácsot sütnék és majálisra készülnek. Zsidóhúsvét; meleg reggeli órák, — délután Ultimatum, villámlás, mennydörgés. Panique. Jégeső, — száraz mennykő. A kárvalott papiroosok közül egy sem volt assecurálva! Szél minden világrész felől. A béke olajfái mindenütt elfagynak. A pénz börzén nehéz kórság és szent Vitus tánca. Hőmérő +20 és -6 között ingadoz. Creditrészevény 152. Bankrészevény 700. Aranyér muló félben, darabonként 6 ft. 24 kr. Búza 4 ft. 80 kr. Az ember hol izzad, hol fázik s nem tudja, hogy fiütsön-e, vagy az ablakait kinyissa?

Valamint az 1858-ki, ugy f. évi teljes számu példányokkal folyvást szolgálhatunk.

A SZAKÁCSURFI.

B.-Ujváros Debreczenhez mintegy harmadfél mérföldnyire esik nyáron, — valamintsegesen Debreczen is B.-Ujvároshoz szintén ennyire esik, nyáron detto.

Ezen természeti különösség megfejtésén ugyan eddigelé még sem Humbold, sem más természetbúvár nem törte fejét, hogy e két város eshetnék-e bizonyos körülmények között messzebb is egymástól, mint a hogy valósággal esik; s mivel tehát még egy tudós férfiúnak sem jutott e felett okoskodni ideje, ime Minerva nekem juttatá e ritka talentumot, mely szerint szerény büszkeséggel vallom be a világ előtt, hogy e ritka phoenomenon teljes tudományos magyarázatát, mely által tökéletesen bebizonyuland, hogy B.-Ujváros Debreczenhez messzebb is eshetik bizonyos körülmények között, mint harmadfél mérföldre: sikerült fölfedeznem — mit is logice e következendőképen leendek megfejtendő.

Hogy tehát Debreczen B.-Ujvároshoz, valamint B.-Ujváros Debreczenhez $2\frac{1}{2}$ mérföldnyire esik, ez statistico-geometriai eldisputálhatatlan axioma, hanem télen, vagyis tudnillik elkezdve november elejétől véglegesen martius utoljajáig, hogy ezen távolság öt mérföldnél is szaporább, ezt e következendő geognosticai és physicali demonstratiók útján fogom teljesen bebizonyítani, ugyan is: még pedig, tudnillik, ilyenénképen hogy: miután őszszel az égnek, azokból a jó kövér duzzadozó hamuszínü fellegekből neki kerekedik a kedve, hétszámra szóló esözéseket producálni, mely szakadatlanul éjjel nappal folytatja költészeti működését (vagyis akarám mondani költőietlen) — és a mely által az a húsz öl széles országút a mi a legjobb korsónak való földből van Ádám apánk teremtetése óta alkotva, — ez esözö idő alatt felázik, s ilyenkor legalább is agyig jár bele a kerék, ha t. i. szerkeren megyen rajta az ember, míg ugyan amugy, az apostolok lován érte, csak circa strimflikötésig halad az ember bele; — felázván tehát ilyenkoron a jó országút, már azt a Debreczenig elnyúló felső réteget is az útnak, meg a mi az alatt egy pár schucknyira esik, tudnillik a fenekét, mind összesen meg kellvén utazni és tenni; ha ez alsó és felső $2\frac{1}{2}$ mérföldet additio útján sommázzuk, leend belöle 5 mérföld, mit azon nagy mennyiségü idő elfogyásából is concludál-

hatni, mely e miserabilis commotio alatt történik B.-Ujvárostól Debreczenig.

Ezek szerint e körülményes demonstratio útján kiviláglik, miszerint az út B.-Ujvárostól Debreczenig és így viszontason, bár nyáron $2\frac{1}{2}$ mérföld, de télen öt egész mérföldre szaporodik.

E tárgy körüli tudományos bővebb értekezésemet előfizetés útján leendek szerencsés kiadandni, mielőtt azt a magyar tudóstársaság valamelyik fiókgyűlésében megbíralás okáért fogom benyújtani — az előfizetési hirdetést, annak idejében közölvén majd az Üstökös.

E tudományos értekezetlet teréről bátor vagyok pedig a nagyérdemü olvasót ezennel le invitálni, mivel történetem egész ellenkező irányu, mint az előadattak, — lévén az egy disznó-vásárláson alapuló éhenmaradása L. . . úr kondásának. Ugyanazért térjünk csak a dolog velejére.

Debreczen és B.-Ujváros szomszéd városok a nagy Biharvármegyében.

B.-Ujvároson lakott egy nagy úr! földesúr! méltóságos úr!! kinek igen jó fajtájú sertései voltak — nagy számmal, még pedig eladó minőségben.

Debreczenben meg volt egy tekintetes úr! nagy speculans, pápaszemet viselt, éles esze volt, pénze is sok volt, életre termett ember is volt — de sertése nem volt.

Ezen körülménynél fogva a két uriember között történt tehát, hogy ez a L. . . tekintetes úr sertésvételének okáért, kijött épen ilyen öt mérföldes időben B.-Ujvárosra Debreczenből, hozván ki magával kondását Bandit, ki a disznókor-mányzásnál nagy diplomatiával birt, négy pompás lovu hintóban nyargalva, egyenesen a méltóságos uraság kastélyába szállottak be.

Úr és kondás, mindegyik illető helyére, a hol intézkedhettek haladának, a kondás collegáját kereste fel nyája mellett, L. úr pedig a méltóságos urasággal alkudozott a jó fajta koczák felett.

Az alku megállapított, s vagy száz darab szép kocza egy falkában kiszakítva a nyájból, Bandi előtt vala összeseregelve — a miken ő egész örömteljes meglepéssel legeltette szemeit, körül-körül járogatta s vizsgálgatta őket fülhegyétől farkok végeig, s mintha mindegyikének még serte szálaít is számba akarná venni.

Gyönyörrel nézték Bandi örömét a méltóságos és tekintetes úr, s hogy a kondás élvét még zamatosabbá is tegye a jó méltóságos úr, tehát annak jó ebédet is parancsolt.

Úr és kondás ismét illető helyeiken falatozának, mert még a dél is hátra volt azon a napon, midőn ezen nevezetes disznóvásár történt.

Bandi a nagy terjedelmű, kuktáktól nyüsgő, konyhában, részére külön terített asztalon látott a falatozáshoz az eleibe rakott tálak tartalmából, hébe-hóba le-leöblintgetvén az izletes gulyásos paprika izét egy kis zöld karafina tartalmával.

Falatozása eleinte csak meglehetősen és békésen folyt, míg egyszer csak egy kis fényes pitykés frakkos sárga bugyogós szőrösképű emberféle, de egy esztendő gyermeknél is kisebb-szerű és természetü valami Bandi eleibe ugrott egyenesen az asztalra, s minden falatját lekapta villájáról, a melyet ő saját fogai alá szánt és válogatott volna.

Egy ideig csak mondta Bandi a csudavendégnek, hogy „ne izéljék az úrfi, hadd egyem“ — de

mind nem használt; azt is mondta már neki Bandi, hogy ha még egyszer elkapja előtte a falatot, a kezeire üt, de ez sem ért semmit, a kuktáknak is mondta volna váltig, hogy nem hagyja enni ez a furcsa valami, de ezek is csak tótul tudtak, ez az alkalmatlan vendég sem szólott egy

szót se magyarul hozzá, s így minden igyekezete haszталanná vált.

Abba hagyta a falatozást Bandi s várt, ha talán elmenne e csudabogár, de ez is haszталanul történt, mert a frakkos féreg csak szembekuporodottan maradt Bandival, lesve minden mozdulatát hogy a tálba nyúljon, mert ő a forró ételhez nem mert nyúlni.

Megúnta végre Bandi is a mulatságot, s bő inge ujjával takarosán megtörülve száját, bicskáját phlegmatice becsattantva, ételét és vendégét ott hagyta az asztalon, s azt se mondvá, befellegzett, éhes gyomorral távozott a konyhafrequentiától, azután a vásárlott koczákat összeterelve, útra indult, hajtva szép nyáját nagy ostorpatogással Debreczen felé.

B.-Ujváros határán kívül a Vinnyó csárda udvarán, megpihentetett Bandi, tarisznyájából elővéve kenyerét, szalonnáját, felzaklatott étvágya követeléseinek kezdett Isten igazában eleget tenni.

Hanem épen falatozásának legkellőbb közepében, imhol a tekintetes L. úr hintaja berobogott a csárda eleibe, a honnan a tettes úr Bandira rákiáltta imigyen: „hát te már megéheztél Bandi?”

— Hiszen tettes uram nem is ettem még ma.

— Hát a kastélyban nem adtak enned?

— Enni csak adtak volna biz ott tekintetes uram, de attól a fene szakácsurfitól nem tudtam egy jóízű falatot sem enni, üssön belé a mendergős ménkö! hisz minden falatot kivett a számból — csak olyan ebéd volt a, mint a mit a kutyának adnak.

— Hát miféle szakácsúrfi szedte előtted el az ételt?

— Tudom is én! tekintetes uram, veres katufrék volt rajta, meg egy sárga bugyogó, aztán csak annyi volt a, mint az öklöm, mégis olyan bakombartja meg bajusza volt annak, mintha sohsem borotválkozott volna, — aztán hiába beszéltem én annak, egy szót sem értett magyarul, — aztán meg láttam utoljára, hogy már nem bírok vele, ott hagytam az ételt is; azért vagyok most éhes — veté utána Bandi dőnögve.

L. úr nevette a Bandi baját, de nem foghatta meg az egész dolgot mindamellet is, — bú felejtésül aztán egy itcze bort parancsolván neki, hazafelé hajtattott.

Alig hogy elhagyta L. úr a csárdát, a kocsis a bakról nevetve hátrafordult, és előadta a szakácsúrfinak voltaképeni kilétét, a melyik Bandit

vexálta. — Ugyanis az egy selma majom volt a szakács birtokában, a melyik mindig a konyhában kotnyeleskedett — s ezúttal is mint idegent Bandit vette ostrom alá.

L. úrnak nagyon megtetszett a história. Még én akkor gyermek voltam mikor ez történt, de emlékszem rá, midőn mindig elmondta ez az érdemes úr, hogy be illenék az ujságba, én meg tehát most visszaemlékezvén ezen furcsa esetre, ime teljesítém L. úr kívánatát, mert ujságba

írárok ki Bandi secaturáját; — hanem nem jó volna mindenre ennyi ideig várni, mint e história napfényre hozatalára.

Hogy el ne felejtsem : Bandi midőn büszkén haza hajtá szép koczáit minden felül csak a szakács úr fiát említék neki — s csak akkor sajnálta hogy egy jó frieskát nem adott neki, mikor már megtudta, hogy ujjvárosi vendége majom volt.

L—y F—z.

Régi érték.

Kisasszony. Hallja, öreg néne, én hat „régii“ krajczárt adtam magának . . .

Kofa. Hát hiszen, lelkematta! én is „régii“ körtét adtam érte! . . .

Vandali és Vandael.

— Hát sógor, te szeretnél-e háborúba menni?

— Ha így szekeresetül odamehetnénk s mikor támadni kell, kend hajtáná a lovat elől, én meg ülnék a saraglyában hátul.

— De hát ha egyszer megfordítanak bennünket s szaladni kellene?

— Akkor én hajtánám a lovakat s kend ülne hátul.

Proletár dal.

Nincsen szebb a nagy világon —
Mint az én életem nyáron!
Nem kell szállásbért fizetnem :
A dunapartjára fekszem.
Nagyok előttem a házak,
De szivemben kicsi vágyak :
Ezek is alszanak már
Éljen a ki proletár!

Nincs bánatom, csak örömem;
Örömem : csak a szerelem!
Csonka palánk, külvárosba',
A palánknál rozzant kocsmá :
Kis szeretöm ott mosolyog
S én örökké rá gondolok :
Mindegy, éhen haljak bár
Éljen a ki proletár!

Gyakran nézek a Dunára,
A Dunában Budavára,
Mint a vár e vitzükriben :
Keblemben is oly vár szivem;

Ostromolják gazemberek,
Mondják : menjek lopni velek,
De szájuk hijába jár
Éljen a ki proletár!

Néha akad egy kis dolgom :
Vasgyárban a vasat hordom.
S ha dolgomat bevégezem —
Laczikonyhán iszom eszem :
Lencse, borsó és káposzta,
Vasárnap egy kis husocská
S egy borral teli pohár
Éljen a ki proletár!

Hanem télen? . . . no már ez más,
Biz ekkor a partonalvás
Egy csepet sem kedves dolog :
Szél fú, hideg van, csikorog.
Ekkor tehát csinyt kell tennem,
Csakhogy elcsukjanak engem,
Mig reám uj tavasz vár
Éljen a ki proletár! B....h Z....n.

Felszólítás

a Vadász- és Versenylapok szerkesztőjéhez.

Tisztelt uram! Ön igen nagy mulasztást követ el az olvasó közönség és különösen a sport világ irányában, a midőn a többi apró cseprő lófuttatásokat mind felemlegetvén, épen a legérdekesebbéről, a legnagyobb-szerűről késik előleges tudósításokat közleni. Értjük az olaszországi gyepen történendő versenyeket. Reméljük, hogy önnek legközelebbi számában helyre lesz ütve a

hiba, s ön tüzetesen megirandja, hol és mikor lesznek a pályázatok napjai és helyei, mik lesznek a versenydíjak, mi a tét, mi a bánatpénz, hány handicap, hány trial stakes, hány akadály-verseny? továbbá minden egyes versenyző paripa nevét, genealogiáját, életkorát, színét, a lovasok súlyát, és a pálya hosszát; a hogy illik, és a mi feladata a versenylapnak.

Egy gyalog sportsman.

A politikai csizmadia és az ő inasa mutatják magukat.

Majszter. No Pista, ha megakarod szolgálni az ebédet, hát mondj nekem mindenre kádentziát, a mit én mondok.

Pista inas. Ide vele.

Majszter. Mondj nekem arra kádentziát, hogy „török.“

P. i. Mingyá' eltörök!

M. Hát arra hogy „porosz.“

P. i. Ne porozz!

M. „Ángol?“

P. i. Nem igen lángol.

M. Hát arra, hogy „spanyol?“

P. i. S paróka.

M. Hohó ecsém! E nem járja.

P. i. Dehogy nem. „Nyúl“ra legjobb kádentzia a „róka.“

M. No — ez új dolog. Mingyá' megírom Gregussnak, még beleteheti a poétacsináló könyvébe. Tovább! Hát arra, hogy „cseh“.

P. i. Isten éltesse.

M. Te! Ez nem tökéletes kádentzia.

P. i. De ildomos.

Sajtóhiba helyreigazítás.

Megálljunk csak egy perczre! tisztelt olvasóközönség! Ezek a politikai hírlapok, (olyan régen elnézem már) folyvást adják ugyanazt a sajtóhibát, a nélkül, hogy vagy egyszer kiigazítanák; tehát kérem alássan — e helyett „congress“ mindenütt azt tessék olvasni, hogy „congrev“.

A 18-ik számbeli rébusz megfejtése.

„Ústökös.“

Naiv felelet.

Lehuzatta szolgabíró uram a jámbor delinquent, eleget kiabált a szerencsétlen:

— Ki nem állom tekintetes uram!

— Dehogy nem állod fiam, majd megmutatom én, hogy kiállod. — S erre lefogatta a jámbornak fejét, lábát s elverette rajta a huszonötöt.

— Na ugy-e kiálltad fiam? — kérdezteték az exequált a mütétel után

— Hiszen így a tekintetes úr is kiállotta volna!

Vegyes-kereskedés.

X-ban folyamodott egy becsületes szabómester a megyei hatóságához rőfös-kereskedési engedélyért, s ezt megnyerve, nagy betűkkel felrajzoltatá boltja homlokzatára:

„Kecskés János vegyes-kereskedése.“

A kereskedővilág irigy szeméit ez ki nem kerülheté, s bepanaszolták Kecskés János uramat, mint nyilvános jogtapodót, ki az engedélyezett rőfös-kereskedés helyett vegyes-kereskedést nyitott. A hatósági főnök meghivatja Kecskés Jánost, s kérdőre vonja vakmerőségeért.

Ez imigy magyarázá meg vegyes-kereskedését:

— Nagyságos uram! ha én elvagyok foglalva magány-dolgaimmal, feleségem árul helyettem a boltban; s ha — mint délelőtti órákban rendszeren történni szokott — ő is főzéssel vagy ilyesmivel foglalkozik, Julesa leányom helyettesít bennünket az árulásban: így a vegyes-kereskedést magam, feleségem s leányom — nem pedig áruczikkeim alatt méltóztassék nagyságodnak értelmelni.

R é b u s z .

Csiki székely-párbeszéd.

Két csiki juhász a Hargitán a hamvadó tűz mellett szundikál, a midőn nagyszerű kutyaconcert veri föl őket álmukból, a mire egyik föl is pattan s a zaj után elrohan, a másik azonban, mint valami királybíró, fekhelyén marad; midőn társa visszatért keletkezék köztük tük ilyen párbeszéd.

Están (a hátramaradt) Jakab ho!!

Jakab. No, no!

Est. Hát a farkasok a juhokhoz jövének?!

Jak. Bizony nem is az Isten angyalai!

Est. Hát vittek-e el belőlök?

Jak. Bizon nem is hoztak.

Est. Hát a tarka kutya ugatta-e?

Jak. Bizon nem is kacagta.

Est. Az erdőfelé futtak-e?

Jak. Bizon nem is a templom felé.

Est. (szundikálva) Jakab ho!

Jak. (hasonlóképen) No! no!

S mind a ketten aludtak tovább.

Egy úrfi-exámen.

A minap pipaszó mellett mulattunk egy jó czimborámmal, — fertelmes idő volt, mint vacatió után diligencia kezdetén szokott lenni, mikor a diákok vándorlása van a nagy collegiumba. Eszibe juttatá Feri czimborámnak ez időjárás a hajdani diák életet, egyszersmint azt is, mikor úrfi volt, s beszédéből egy furcsa anecdotát férczelt össze, a mit én meg miután most anecdotaliferáns lettem az égi planetánál, ime rögtön is referálni töreksem.

Hajdanában, mikor magam is gyermek voltam, még pedig talis kihajtott inggalléros, hátul gombolós bugyogóban, instructor által nevelt, s a papát mamát drága gyönyörű reménységekkel kecsegtető úrficska, — mikor tanítottak táncolni, klávirozni, rajzolni, énekelni, stb. s az ember számos uri előkelőségek előtt tett házi-exament, midőn aztán a papát is jól meg examinálták az egybegyült úrrendek, hogy milyen jó borai vannak, a mamát meg, hogy milyen jó strudlit, becsináltot, pulyka-, malaczpecsenyét, puddingot és kókot tud sütni, főzni, s mikor az instructor úrnak is a jól sikerült examenért bársonylájblinak-valót, selyem nyakravalót meg hat schmizlit vettek ajándékba, az örömtengerben hajókázó papa meg mama; — tehát akkor történt az, hogy — de elébb megmondom azt is, hogy nem épen én velem történt, mert én oly szerencsétlen flótás voltam mindekkoráig, hogy semmisen történt én velem olyas, a mi csak messziről is anecdotának illő lehetett volna, — mi csak messziről is anecdotának illő lehetett volna, — történt tehát ez az én öcsémmel Sándorral (veled történt biz az, csak ne tagadd. Szerk.) egy ilyen előbb leírt examen alkalmával, a hol ugyan semmi magasabb studiumok nem bizgatódtak az examinerok által, miután az ilyes veszedelmes portékától nagyon megóvtak

minket is, mint más ilyen Schlag úrfiakat; tehát az examiner úr, ki maiglan is él és igen becsületes doctor úr Aradon, az arithmeticából examinálván — azt kérdi Sándor öcsémtől:

— Hány almát adnak két garasért Sándor, mondjad csak, mert hiszen már vettél te is valaha úgy-e?

— Vettem bizony ides bácsi, hát 12-öt adnak rajta, ott a városháza szegletén, más kofa nem is ad annyit, mint az.

— Na hát 12-öt úgy-e? Hát már most egy garasért mennyit ad, számítsd ki csak nekem, de jól vigyázz!

— Hát nyolczat ides bácsi, nyolczat — de az aprajából. L—y F.

A két hetes vén ember.

Az öreg Kádár uramat ismeri boldog boldogtalan Debreczen városában, a hatvani utczában van a háza. Az öreg Kádár a természetes eredetiségnek valódi megtestesült typusa, különben egyszerű *csivis pógár* ember, — hajdanában ugyan még postamester is volt. Ezen öreg ember, eredetiségénél fogva igen megkedveltette magát még az úri rendek előtt is, s ennél fogva gyakran megtörtént, hogy házát jelentékeny emberek is meglátogatták.

Történt pedig e réven egyszer, hogy a boldog emlékü nagytiszteletű superintendentens P. meghallván e naturalis originalitásnak híret, egy szép délután Zs. ő nagyságával lesétáltak hozzá — t. i. az öreg Kádárhoz, kívánván ötöt tetőtől talpig megismerni.

A nagy tekintélyű vendégeket szívesen fogadá a vén Kádár, s a maga szokott jó humorával neki eredt a discursusnak, jól-jól megneveltetve érdemes vendégeit, s miután így vagy fél óra eltelt, a nagytiszteletű úr azt találá kérdezni:

— Megtudná-e mondani Kádár uram hány éves?

Igen jó kedvvel csakhamar felelt reá: — Bion hallja kelmed nagytiszteletű úr, fiatal gyermek vagyok én még, mert hiszen csak két hetes vagyok még én! — mi valósággal úgy is volt, mert midőn ezen nagy érdemű vendégei meglátogatták, épen 77 éves volt az öreg. L—y F.

Borkoresolyák.

Hosszasan beszél nyaréji álmát egy atyafi a kovácsműhelyben.

Azt kérdi tőle a tréfás majszter: — ugyan hogy tudott rövid nyaréjen ily *hosszut* álmodni.

— Anyjuk, — szól a gazda, — ezek a mi disznóink nem akarnak valami jól hizni, csak hiába malacz a malacz.

— Biz apjuk igaz az, hogy csak a vëndisznó hizik meg emberül.

Elveré a jég a gazda vetését, a vihar elvonulta után búsan szemlélte a rombolást. Távol még mély moraj hirdeté a vést. néha-néha a láthatár legalján nagyokat villámlott.

— *Vicsoghatsz már, megtetted a nagy kárt* — szól boszankodva a gazda.

— Hiába tartom én *szemmel* ezeket a baromfiakat, nem hiznak.

— Nem ám, — felel egy arra menő a magában beszélőnek — mert *csak szemmel tartod*.

Hajdanában, mikor még a farkas is a földön járt, egy évnegyedes kis-kun-kerületi gyűlést kellett a szakácsnak megtraktálnia. A konyhás rabnak kezébe ad egy zsákot, melybe egy vékányi élő béka volt hányva, hogy azokat szépen vagdalja ketté.

Mindeniket egy tőkére feszítve, bárdal kétfelé szelte a rab, s a szegény mártírok egyet-egyét nyek-kentek.

— Már ennek meg kell lenni, hiába zúgolódtok — vigasztal a rab, — mert az *urak parancsolták*.

— Ugyan komám, fejtse meg nékem, mit jelent ezen az új házon az a hét x?

— Hát a bizony azt jelenti édes komám, hogy ennek a háznak a gazdája hetvenes kamatokból él s építette ezen házat . . .

— Ejnye komám, nem hiába járt kelmed a collegumba

A szegény ember panaszkodék a nála szállásoló katonának, az élet drágasága ellen.

— Hallja-e mit bátya — felelt a katona, — ha olcsó életet akar, legyen katona; ha az ellenség előtt áll, ott lesz ám még olcsó az élet.

Régen, midőn a katonaság vasporral tisztogatta fegyvereit, parancsolt jön, hogy bizonyos naptól fogva, azt bécsi mészszel fogják eszközölni.

Egy huszár-escadronnak ugyanezt kelle tudtul adni valamely gallicziai állomáson, s egy még akkor magyarosodó főhadnagy a kire ez bizva vala, ilyformán adta ki a Tagbefehlt :

— Legények! holnap *bécsbe mész*, kardot meg kell tisztítani; — ezzel széljeloslót fuvat s elvágtat.

Volt másnap öröme a kapitánynak, midőn az egész osztály mámorosan rukkolt ki, abban a hitben — hogy *Bécsbe masiroznak*.

Tuttifrutti.

1. A kereskedővilág olyan nagy örömben van, hogy a Pesther Lloyd elfelejtett aprilis után májust írni, s a börze tudósításaiban így folytatja az időszámítást : Aprilis 31. April 32. stb.

2. Nagy-Kőrösön van egy tisztességes öreg asszony, bizony közel 80 esztendő s már : mikor odavitték hozzá legelőször az adócédulát, melyre ez van írva : „személy - keresetadó“, nagy méltatlankodással izene vissza a polgármesternek, hogy ő bizony még fiatal korában sem vetemedett annyira, hogy a „személyével keressen“, nem hogy még vénségére cselekednék ilyen erkölcstelenséget.

3. A *legédesebb* ujdonság ezen a héten az, hogy minden ember — czukrot vásál : az utcán minden harmadik ember czukorsüveget visz a hóna alatt. Mégis csak *édes* az élet! hanem drága.

Talányok.

1. Miben hasonlít az ágyú az ágyús lóhoz?

Felelet. Abban, hogy annak is szoktak *abrákot* adni. (Kanonenfutter.)

2. Hogyan lehet minden munka nélkül igen könnyen meggazdagodni.

Felelet. Minthogy a példabeszéd azt mondja, hogy „a *hallgatás arany*“ s az aranyak most igen jó ágioja van; tehát ne tegyen az ember egyebet, mint egész nap hallgasson.

3. Micsoda érez áll most legnagyobb becsülésben a világ előtt?

Felelet. A *rész*, minthogy a távirida sodronya ebből készült, s mai nap ez parancsol aranyak ezüstnek, — de még a papirosnak is.

4. Micsoda asszonynev az, a melyet ezen a héten legtöbbet emlegettek egész Európában?

Felelet. Zsuzsa (Susa).

6. Mit jövendölt Democritus a maga idejében a *magas portának*?

Felelet. Azt, hogy „vigyázzatok, hogy ezen a magas kapun ki ne szaladjon a város!“

6. Micsoda magyar faj számára van még másutt is a nagy világon hely?

Felelet. A *székely* számára Sicilia, mert ő ott is „*siculus*.“

RETROSPECTUS.

Visszatekintés az elmúlt évharmad

nagyszerü, kisszerü, édes és keserü eseményeire.

Stereoscopon át mutogatja Kakas Márton.

— A magyar tudós társaság tagjai számát kiegészítvén, azokat jövőben következő osztályokra sorozza.

1-ső osztály. *Dolgozó tagok* : olyanok, a kik valamit dolgoznak.

2-ik osztály. *Dolgozott tagok* : olyanok, a kik már dolgoztak valamit és most pihennek.

3-ik osztály. *Dolgozandó tagok* : a kik fognak dolgozni valamit, épen készülnek hozzá.

4-ik osztály. *Dolgozatlan tagok* : a kik nem dolgoztak még semmit; és

5-ik osztály. *Dolgozatlan tagok* : a kik nem is fognak dolgozni semmit.

— Patikárius Ferkó feleségül vette Boka szép leányát. Neki már most nem szabad *összeütni a bokáját*.

— Katona szobra *életnagyságu csizmákban* felállittatik; egy debreczeni ember azt a megjegyzést teszi, hogy de szegény emberek voltak akkor a magyar írók, ha még *süvegjük sem volt*.

— *Isztripek* jeles jószágigazgató gr. *Strupfli* uradalmát mind bevetvén krumplival; arra a tapasztalásra jut, hogy ha az embernek akármilyen szép krumplitermése volt, de ha nem kap nap-számost, a ki azt decemberig felszedje a földbül, még is rosz volt a termése.

— Több nevelőintézet próbatétei az *úszás* tudományából. A növendék urfiaknak erre lesz legtöbb szükségük.

— A budapesti conservatorium a drámai tanszék helyett egy sokkal czélszerűbb és szükségesebb tanszékot állít fel — *szakképzett éjjeli őrök*, vulgo bakterek számára, kikből időközönként a nemzeti színház is ujonczozhat operájához soló-énekeseket.

— Hugó Károlytól a nemzeti színpadon egy *végtelen* darabot adnak elő (a melyiknek tudnilik elmaradt a vége.) Több hirlap követeli a darabnak a végét. Egy hirlap aztán utólagosan közli a darab végét. Erre aztán helyre áll a béke.

— Valaki *abyssiniai Venust* mutogat, mely hetvenkét darabra szétszedhető. Nem ujság nálunk. Mi mutathatunk neki olyan Venust eleget, a kinek maga a szíve szétszedhető hetvenkét darabba!

— Több rendbeli jámbor emberek, a kik nagyon megvannak már mindennel elégedve, a mi ezen a világon található, azon könyörögnek a *Donáti üstökösnek*, hogy jöjjön már olyan közel a földhöz, hogy felmáshassanak bele s vigye el az embert valahová máshová, akárhová.

— Az elmúlt nyáron sok helyen kutak és patkok merőben kiszáradtak, még a *X. X. feuilletonja* is.

— *Pepita* jön! Most már nem csak maga tánczol, hanem a leánya is. Müértök azt állítják, hogy a fiatal kisasszony az édes mamája által feltalált művészi fogásokat még *magasabbra* fogja emelni.

— Az *augzburgi allgemeine* ujság megszűnik augzburgi, és *allgemein* lenni. Mivel hogy most csupán Magyarországról kétezzer előfizetőjével kevesebbje van, mint 15 év előtt, ebből azt a statistikai adatot meríti, hogy a magyarok annyira retrograd haladnak a civilisatióban, hogy már olvasni sem tudnak.

— Doktor Tormay hivatalos jelentése szerint az elmúlt évharmadban sokkal kisebb volt a halandóság, mint a tavalyiban : nincsenek azonban ideértve a szerencsétlenül kimult *drámák, operák és rigjátékok*.

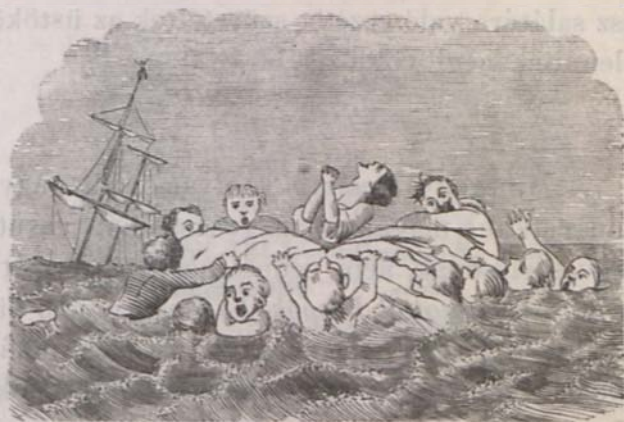
— Az egyesült oláhfejedelemségeknél a kajmakám választáskor, idős *Dumas Sándor*, mint legtöbb joggal bíró praetendens lép föl, miután csakugyan ő a legnagyobb mestere a *románoknak*.

— Minthogy a nemzeti színháznál az a jó szokás van, hogy a szindarabok *nénapjait* felszokták tartani; például Miklós napján előadják Mikulást, pünkösdkor Pünkösdi királynét, vásárkor Falusiakat, Moóri vásárt, Richmondi vásárt; Kakas Márton olyan jó volt, hogy még több ilyen alkalmyszerű névnapi darabot is keresett össze, a mi nagy könnyebbségére fog szolgálni a hetirend készítőnek; például : Béla napjára *Béla futása*, *III. Béla, Vak Béla*; Pál fordulására *drúszája* a népszínmű; Mór napjára *Othello*, a velencei mór. Károly napjára *Don Carlos*, *XII. Károly*; Richardra *III. Richard*; Salamonra, *nagy Vörösmartytól*; Juliára *Romeo és Julia*; Szilárd napra *nagy Constantin*; Mátyás napra *Mátyás király lesz, Mátyás diák, Ludas Matyi*; Kálmánra *Könyves Kálmán*; Leanderre *Tenger és szerelem hullámai*; Quasimodo vasárnapra *Notredámi toronyór*. Simpliciusra *Szerelem és champagnei*; Sára nap-

ján *Sáríka, vagy a falusi egyszerűség*; Eduard napra *ugyanaz Kunigundával*; Kázmér napra *utolsó Zách*; Adorjánra *Adorjánok és Jenők*; János napra *Enyingi Török János, János lovag, Parlagi Jancsi*; Francziskára *Franczka a makranczos hölgy*; Gergely napra *Szökött katona*; Benedek napra *Bánk bán*; Katalin napra *Czárnő*; Vizkesztre *Egy pohár víz*; Benjámin napra *Lengyelországi Benjámin*; Patrik napra *A fehérek*; Timonra *Athéni Timon*; György napra *Brankovics György*; Ivó napjára *Magyarok Törökhonban*; Ilonára *Tündér Ilona*; Petronellára *detto mit Obers*; Vidre *Vid*; Vazulra *Vazul*; Lászlóra *IV. László*; Leóra *Vén arszlán és fia*; Luiza napra *Ármány és szerelem*; Henrik napra *V-ik, VI-ik, VII-ik és VIII-ik Henrik*; Margit napra *Neslei torony*; Anna napra *Nina, Nani, Netti*; Klára napra *Zách nemzetség*; Egyed napra *Károly úr bogara*: minthogy ennek a morálja az, hogy „egyed — a fokhagymás rostélyost”; Rozáliára *Rózsa, rózsakirályné, Rozina, Rózsa és Rózsika*; Máté napra *Tulokmányi Máté*; Móriczra *Benyovszky Móricz*; Dienesre *ugyanaz*: *vagy a királyi ebéd*; szent Gál napra *Szentgáli vadászok*; Vendelre *Pokolkői Vendelin, vagy a rézsarkonforgó tündérvár*; Hubert napra *Bűrös vadász*; Hugó napra *Hugonolták*; Czelesztinára *Körér Czelesztinája*; Borbálára *Ekebontó Borbála*; Judit mellé *Holofernes*; Luczára *Luczasszéke*; Lázárra *ő maga a pásztor*; Tamásra *Tamás bátya*; Saroltára *Charlotte kapitány*; Illésre *a próféta*; Deborára *megint ő maga*; Jolán napra *CoriJolán*; Lajosra *Nagy Lajos kora*; Antal napra *Antonius vagy Antony*; Mária napra *Mari a népből, Stuart Mária*; Dávid napra *Eszter Dávidkával*; Eszter napra *ugyan ez megfordítva Dávid Eszterkével*; Ágnes napra *Ronow Ágnes*; s esztendő utolsó napjára *Végrendelet*, ez levén a végső rendelete a rendezőnek. Hát nem angyali dolga lenne-e módon a művezetőnek? csak a kalendáriumba kellene néznie s tudná, hogy mi darabot adjon holnap?

— Jelentjük tisztelt előfizetőinknek!!! mielőtt valamelyik tisztelt kolléga el nem kapja elő-

lünk az eszmét; miszerint valaki Bécsben olyan papirost találván fel, melyet össze lehet gyűrni, kimosni, megszáritani, megint kiteglázni, *mint a vásznat*; mi jövőre ilyen papiroson szándékozunk lapunkat kiadni; ha azután a tisztelt előfizető végig olvasta az Üstököst, megtudta a mit tudni akart belőle; szappant fog neki, lemossa róla a betűt, kiszabja ingnek vagy mellénynek, megvarratja s elviseli, vagy pedig ki sem mosatja, hanem csak azon módon képeztül, rébuszostul varrat belőle ingeket és lájblíkat, hisz úgy is divat most ilyen képes ingeket viselni s legalább minden embernek lesz a másíkról mit leolvasni. Akkor már csak lesz sok előfizetőnk!

— Az Ozeánon egy kivándorlókkal terhelt hajó elsüllyed: a rajta levő *crinolinok* azonban mind addig lengő állapotban tartják, míg egy másik hajó segítségére érkezik.

— Magyarországon *fapapucskészítő* gyár alakul. De már ezt lehetetlen meg nem énekelnem:

„Üdvözöllek oh hazánkban meghonosult *fapapocs*!
A ki lész köztünk és Európa civilizáltabb népei közt
kapocs.

A miben az ember igaz hogy úgy néz ki, mint a *medvebocs*.

De az is igaz, hogy benne egymás lábára nem tapocs.
S bár a delnök lába ettől lesz, mint a *ludtalp*, oly lapocs,
Ámde aztán nem is árt meg neki semmi *locspocs*.
Azért lelkesülve fogadjon *Mocs, Kocs és Magocs*,
Húzd fel *múzsám* te is s repülj benne: — *toecses!* . . .

— Az *üstökös* azzal bolondítván a világot, hogy mikor ő megjelen, abban az évben *jó bor terem*; Korkoványon, a hol ez úttal must helyett kész salátára való ecetet szüreteltek, az *üstökös*t solenniter meglövöldözik.

— Minthogy *Rothschild* olyan igen nagyon utánvetette magát a magyarországi vasutak megvásárlásának, nem venné meg már egyúttal a *Füzes-Gyarmattól Püspök-Ladányig* vezető dülő utat is? ez ugyan nem *vasas út*, de még inkább *acsélos*, igen olcsón megkaphatná, kivált mikor nagy a sár.

— Soha sem állt még *Buda* olyan jól, mint ezen a télen: — tudnillik az a sok prémes mente, a mit *Budának* hínak s a mi olyan jól áll.

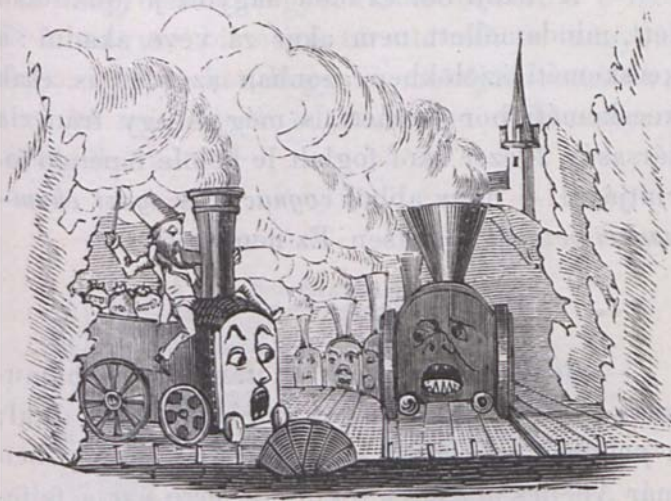
— Egy *főrangú sportsman* nemrég a maga rendeltetése helyén panaszt emel, hogy az újabb időkben lábrakapó „*gazdálkodási kór*” annyira kiirtotta a nagy vadakat, hogy igazi vadásznak alig van már helye, hol elégíthetni ki nemes szenvedélyét. Hát még majd ötven esztendő múlva, mikorra a *gazdálkodási kór* nem csak a medvéket, de még a nyulakat, de még az ürgeket is úgy kipusztította, hogy a *sport és hunt* férfiai ilyenforma „*hallalé*”-kat fognak csak csinálni, mint ez itt la!

— Egy bécsi lap Budáról azt kérdezteté tőlünk, hogy mért ne lehetne a magyar tudós társaságban mindenféle nyelven praelegálni, mikor Magyarországon mások is laknak, nem csak magyarok? Hát mink meg azt kérdezzük tőle, hogy

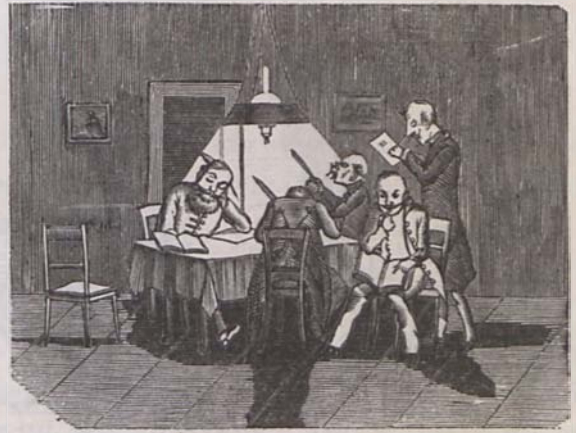
miért nem szabad az *Europa vendéglőben* ingyen ebédelni minden embernek, a ki *Europában lakik*?

— Mayerbeer és Scribe ismét egy új nagy operát írtak, melynek címe: „*Még egy próféta.*” A hogy értesülénk, e jeles dalmű hőse *Rotschild*. Különösen sikerültnek állítják benne az összes börzei haussiérek és baissiérek által exequált kardalt — és a *locomotivok tánczát*. A párizsi színpadon e végre saját vasutat építenek, melyen tizenkét eleven gőzmozdony fog a közönség előtt alá s fel defilírozni; mindegyik egy-egy symphoniát füttyölve a „*jövő zenéjéből.*”

— A *tiszai vasút-társaság* bekebleztetik az *Ábrahám kebelébe.*

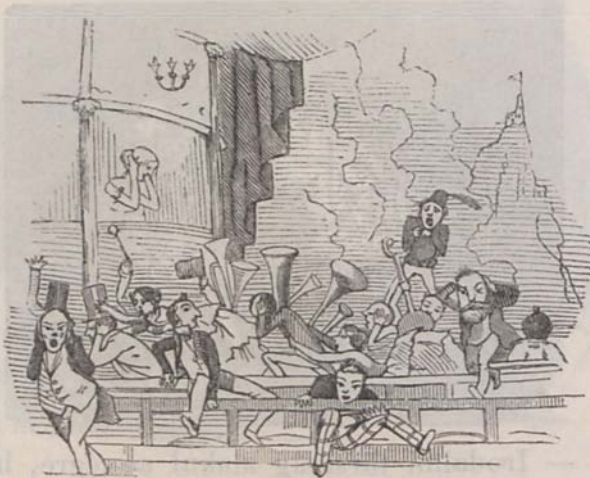
— Irodalmi társaság alakul a végre, hogy *Shakespeare-t* kiadja magyar fordításban, ugyan-

akkor egy másik irodalmi kompánia abban fáradozik, hogy *Schillert* adja ki fordításban.

— Ez azon *stereotyp-babérkoszorúnak* képmása, melyet a magyar színház tagjai szoktak egymásnak jutalomjátékok alkalmával hajtani. Ma lehajtja X Y-nak; holnap lehajtja Y X-nek, s minden rendben van.

— *Concert-saison.* Hegedű, zongora, klarinét, bombardon, violoncello és támtám. A kétségbeesett publicum nem tudja már, hogy merre szaladjon?

— Nehány lelkes honleány pártját fogja a méltatlanul üldözött, sok felől rágalmazott ártatlan *krinolinnak* s olyan egyesületet alakít, melynek minden tagja kötelezi magát, ha színházba megy, két zártszéket foglalni el egyszerre.

— A két világrészt összekötő villanytelegraf a fölötti szégyenében, hogy a két világrésznek nincs nevezetesebb ide-oda izenni-valója, mint az: hogy küldjenek Amerikából egy szivarra való tüzet Angliába; megnémul, és elég oka van rá.

— *Wertheim*, a tűz- és betörésmentes pénztárak feltalálója praemiumot küld azoknak a zsványoknak, a kik a becskereki pénztárt elrabolták s nem tudván feltörni, az útfélen elhagyták; mert ennél hatalmasabb reklamát nem igen köszönhet senkinek.

— Szalmaözvegyeknek nem jó a tűzhöz közel járni, mert hamar beléjük kap a láng.

— A tokaji bor ez idén nagyon jó kvalitásu lett, mindamellet nem akar rá vevő akadni: a kecskeméti szőlőkben azonban az idén is csak kecskeméti bor termett, s még is egy francia társaság 20ezer akót foglalt le belőle 8 pengő forintjával — hogy abból *cognacot* és *igazi champagnei pezsgőt* készítsen. Ez nem tréfa.

— *Bagdanoff Nadejda* itt tánczolt és bámulatra ragadta a közönséget merész szökései által; a *politicus csizmadia*, ki a maga mesterségében már Apelles óta nagy tekintély, erre azt a felfedezést teszi, hogy könnyű neki olyan nagyokat ugrani, mert *gummi-elasztikumból* van a cipője talpa.

— Kövér Lajos tisztelt hazánkfia lábra állítja a *czigányország autonomiáját*, Vahot Imre ki-nevezi bele Patikáros Ferkót *czigányok királyának* a Napkeletben; Patikáros Ferkó ezért megteszi őt viszont *czigányok „hétrálasztófejedelmének*.”

— Hamar Leo ajánlkozik a *villanydelejességet* oly módon alkalmazni a nemzeti színháznál, hogy minden hegedű- és bőgővonó egyszerre ránduljon magától a karmester intésére, s ez által az egész orchestrum fölöslegessé válik.

— Azt mondta böles Salamon, hogy „minden hiúság a világon;” hanem azért még is *ezer feleséget* vett.

— Egész Európában minden ujság egy álló hónapig elrágódik ezen a thémán: „*mit mondtál ember?*” (Montalembert) Milyen jó dolog volt Bodónétul feltalálni, hogy másrul beszéljen, mikor a bor árát kérik.

— Egy zarándmegyei ember biztosítja a házát a magyar biztosító társulatnál; de nagyon megkéri az urakat, hogy ne mondják senkinek; mert ha megtudnák odahaza, ötet majd *nagyon csúfolnák* érte.

— *Nagy takarmány-szükség.* Tulokmányi Máté benyit egy helyre azzal a kérdéssel, hogy „itt sok *üres szalmát*“ csépelnek, nem adnának belőle egy-néhány szekérrel?

— Minden ember csodálkozik rajta, hogy a városligeti tóból kifogyott a víz: pedig nagyon természetes a dolog; ha *télen* eladták belőle a *jegget*, hogy kívánják, hogy *nyáron víz* legyen benne?

— Uj népszerű hirlap támad, *Hirmondó* cím alatt; mely azt kívánja, hogy százezer *olvasója* legyen. Én gyűjtöttem már rá száz *olvasót*, igaz, hogy egy sem előfizető, kérem, mi procentet kapok belőle?

— A perzsa khán *húszezer butellia tokajt* rendelt meg a maga számára, de minthogy a magyar ujságok ezt előre kifecsegték, már most nem meri elvitetni, minthogy az alkoránban tiltva van a borital. Titokban kellett volna ezt tartani szépen, nem pedig kitrombitálni: „a perzsa sakk bort

iszik“! Már most majd olyan bort iszik, a melyik nem beszél előre.

— Annyira tele vagyunk már a koncertekkel, hogy a holdba sem kívánczunk feljutni, tudván azt, hogy ott is szent Dávid hegedül.

— Valahányszor azt olvasom, hogy a poéták kedveseik ajkait cseresznyéhez hasonlítják, mindig az jut eszembe, hogy a kisasszony fekete cseresznyét evett s most kupikék tőle a szája.

— Nem régen valahol ilyen című könyv jelent meg: „arany titkok, melyek után egy év alatt akárki feleséget és férjet kaphat“. A könyv nagyon kel. Hát még az mennyire kelne, a melyik azt tanítaná: „hogyan lehet egy év alatt megint megszabadulni tőle?“

— Mi a neve annak a fájdalomnak, a mit a hegedűszó barátai éreznek, kik a Feni testvérekbe halálosan beléjők szerettek?

(Dolores in-Feni.)

— Egy magyar drámaíró szerencsés sikerrel alkalmazza a hódok (castor) építkezési elveit a hazafiúságra, úgy építkezvén, hogy egy hazája legyen a víz felett, a másik a víz alatt. Mikor aztán a száraz lakába megérkezik, akkor az ürgék és mókusok tánczolnak örömben s hirdetik, hogy a nagy *egér haza*-érkezett, mikor megint a víz alá megy, akkor a halak és rákok tapsolnak, hogy a nagy *vizi állat* hazaérkezett s mind ketten boldogok.

— Uj pénzt ez esztendőben leghamarább láttak a tudósok, a kik az akadémiai jutalmakat megkapták, mert rájuk nézve mindig *új dolog* a pénz.

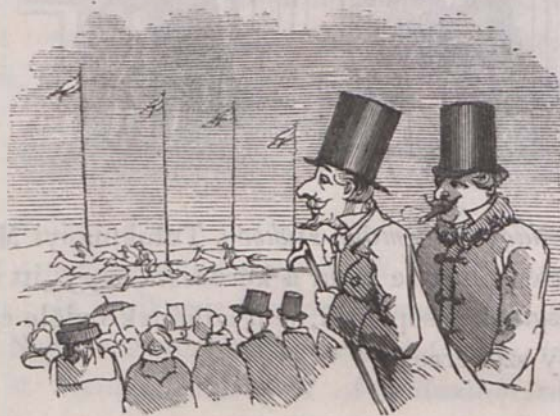
— A tudóstársaság philologiai osztálya bizottmányt küld ki, hogy vizsgálja meg, valyon csakugyan van-e hát valami nyelvrokonság közöttünk s a *finnek, csuraszok és a nemzeti színházi énekesek* között?

— A hirlap-bélyeg fele a politikai lapokról a szépirodalmiakra rovatik által. *Aequalis divisio non perturbat fratres* (Egyenlő osztály nem tesz háborúságot testvérek közt).

— A magyar írókat, kik ez előtt husz évvel a *műsákat* nagy nyájassággal vezették be a nemzeti színházba, ezúttal a műsák vezetik ki a színházból, még sokkal nagyobb nyájassággal.

— Egész őszön keresztül nem volt *semmiféle eső*; hanem aztán a november, december kipótolta: először esett hó, azután eső; azután esett kalendárium; azután megint hó, megint eső; azután estek égből hullott énekesek és drámák felváltva; megint hó, dara és zegernyezapor, aztán megint előfizetési ivenk; ez az eső eltartott két hétig; a gazdák nem is szánhattak a nagy nyirok miatt: most azonban már egészen *szárazon* vagyunk; földek és hirlapok, szerkesztők és publicum.

— X. Y. magyar gróf az *idei lóversenyen* elveszít 20000 forintot készpénzben egy nap alatt, estére azonban egy másik lóversenyen *regressirozza* magát.

— Annak a *négy paripának* a képe, a mikkel gróf X. Y. regressirozza magát.